

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง "สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร" ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในภาพรวม และ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน ดำเนินการวิจัยโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามระดับการปฏิบัติของผู้บริหารในการดำเนินงานบริหารตามมาตรฐานรวม 10 มาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์และขนาดของโรงเรียน

โดยสรุปผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.8 โดยมีอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 86.2 มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 75.5 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 70.4 และเป็นผู้บริหาร โรงเรียนขนาดเล็กคิดเป็นร้อยละ 50

2. สมรรถนะของผู้บริหารต่อการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามความเห็นของผู้บริหารในภาพรวมในการบริหารงานทั้ง 10 มาตรฐาน

ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร โดย

ภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก $\bar{X} = 4.37$ และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารตามรายมาตรฐาน พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะการบริหารอยู่ในระดับการปฏิบัติมากในทุกด้านโดยด้านคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.51$ รองลงมาคือการประกันคุณภาพ มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ ส่วนด้านการบริหารงานบุคคลเป็นด้านที่มีระดับปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.16$ และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานแล้ว จะพบว่าผู้บริหารมีระดับการปฏิบัติที่มากที่สุดและน้อยที่สุดในแต่ละมาตรฐานดังต่อไปนี้

2.1 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 1 เรื่องหลักการและกระบวนการบริหารการศึกษา นั้นพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมากในทุกด้าน โดยด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการศึกษา มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.44$ และ $SD = 0.64$ ส่วนด้านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการการศึกษา มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.12$ และ $SD = 0.71$

2.2 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 2 เรื่อง นโยบายและการวางแผนการศึกษา นั้นพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกด้าน โดยด้านการกำหนดนโยบาย วางแผนการดำเนินงาน และประเมินมีระดับการปฏิบัติมากที่สุดค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และ $SD = 0.56$ ส่วนด้านการติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.29$ และ $SD = 0.59$ ตามลำดับ

2.3 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 3 เรื่องการบริหารด้านวิชาการ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมากทุกด้าน โดยด้านส่งเสริมให้มีการนิเทศการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และ $SD = 0.69$ ส่วนด้านส่งเสริมให้มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.28$ และ $SD = 0.60$ ตามลำดับ

2.4 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 4 เรื่องการบริหาร ด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขต กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการงบประมาณอย่างถูกต้องและเป็นระบบ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.41$ และ $SD = 0.73$ ส่วนด้านส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.26$ และ $SD = 0.61$ ตามลำดับ

2.5 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 5 เรื่องการบริหารงานบุคคล พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษาให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.35$ และ $SD = 0.77$ ส่วนด้านการจัดระบบให้คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.08$ และ $SD = 0.77$

2.6 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 6 เรื่องการบริหาร กิจการนักเรียน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมและความสามัคคีในหมู่คณะ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.56$ และ $SD = 0.56$ ส่วนด้านให้มีระบบบริหารจัดการให้เกิดงานบริการผู้เรียน มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.24$ และ $SD = 0.63$

2.7 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 7 เรื่องการประกันคุณภาพ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ทั้งนี้เนื่องมาจาก ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.57$ และ $SD = 0.55$ ส่วนด้านมีการจัดทำรายงานผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา เพื่อรองรับการประเมินภายนอก มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.43$ และ $SD = 0.74$

2.8 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 8 เรื่องการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.52$ และ $SD = 0.54$ ส่วนด้านการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการปฏิบัติงาน ได้อย่างเหมาะสม มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.16$ และ $SD = 0.64$

2.9 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 9 เรื่องการบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมสถานศึกษาไปสู่ชุมชนอย่างสม่ำเสมอ มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.64$ ส่วนด้านการสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.74$

2.10 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานที่ 10 เรื่อง คุณธรรมและจริยธรรม สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับการปฏิบัติมาก โดยด้านการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.54$ และ $SD = 0.67$ ส่วนด้านบริหารโดยมีความเป็นผู้นำเชิงคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.48$ และ $SD = 0.68$

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน พบว่า

3.1 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกันในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่างกันอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นต่างกัน ในมาตรฐานที่ 2,3 และ 6 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของการบริหาร โรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นต่างกัน ในมาตรฐานที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8 และ 9 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ในมาตรฐานที่ 5 และ 7

3.4 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกมาตรฐานแตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความแตกต่างที่ 1,2,3,5,7 และ10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารต่อ

สมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่อการบริหารงานทั้ง 10 มาตรฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ยิ่งยศ พลเลิศ (2550, หน้า 60-63) ที่ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต 3 ซึ่งพบว่าผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อสมรรถนะในการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ยุพิน สุขมา (2550, หน้า 83-85) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาดอกเขต 2 ซึ่งพบว่าระดับสมรรถนะทางคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด เช่นเดียวกัน และด้านการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับปฏิบัติมากเป็นอันดับสอง ซึ่งสอดคล้องกับ จีรศักดิ์ จะยังรัมย์ (2550, หน้า 81-85) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว ซึ่งพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพ ทั้ง 10 ด้าน อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีระดับปฏิบัติต่ำที่สุด คือด้านการบริหารงานบุคคล ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ พรพิศ อินทะสุระ (2551, หน้า 74) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 5 ที่พบว่าสมรรถนะของผู้บริหารด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ยังคงอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก

เป็นที่น่าสังเกตว่า ข้อค้นพบเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครด้านการบริหารงานบุคคล เป็นสมรรถนะที่ใช้บ่อยที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการให้คำปรึกษาและแก้ปัญหาในการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษาของ โรงเรียนเอกชน ซึ่งหากผู้บริหารสถานศึกษาได้ทำการศึกษาทฤษฎีเรื่องความต้องการตามลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) ที่กล่าวว่า มนุษย์มีลำดับความต้องการ หรือลำดับขั้นแรงจูงใจ 7 ลำดับ เมื่อความต้องการในขั้นแรกได้รับการตอบสนองแล้วจึงจะมีความต้องการในขั้นสูงขึ้น กล่าวคือ ถ้าครูหรือบุคลากรทางการศึกษาได้รับการตอบสนองที่ถูกต้อง ด้านความต้องการความมั่นคงปลอดภัย ต้องการความหลุดพ้นจากความกลัวกังวล ก็ยังลดปัญหาการขาดแคลนครูในโรงเรียนเอกชนได้ แต่หากผู้บริหารไม่ทำความเข้าใจแต่กลับตอบสนองไปในปัจจัยเรื่องความต้องการทางสรีระ เช่น การปรับเพิ่มค่าตอบแทนหรือสวัสดิการของโรงเรียนเอกชน การปรับย้าย เป็นต้น แล้วปัญหาการขาดแคลนครูและบุคลากรของโรงเรียนก็ยังคงเป็นปัญหายังไม่สามารถแก้ไขได้ต่อไป

สำหรับสมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ที่เป็นสมรรถนะที่ใช้มากที่สุด โดยเฉพาะในเรื่องการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา ในด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นสมรรถนะรองลงมานั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ยูพิน สุขมา (2550, หน้า 83-85) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาตากเขต 2 ซึ่งพบว่าระดับสมรรถนะทางคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเช่นเดียวกัน และด้านการประกันคุณภาพ อยู่ในระดับปฏิบัติมากเป็นอันดับสอง ซึ่งสอดคล้องกับ จีรศักดิ์ จะยังรัมย์ (2550, หน้า 81-85) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว ซึ่งพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วที่เกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพ ทั้ง 10 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นผลมาจากโรงเรียนเอกชนอยู่ในภาวะการแข่งขันที่ค่อนข้างสูง ทำให้ผู้บริหารต้องรักษาภาพลักษณ์ของวิชาชีพและคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจและไว้วางใจเลือกเป็น โรงเรียนที่จะส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษ ส่วนนักเรียนเองจะเกิดความภาคภูมิใจในโรงเรียน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการดำรงอยู่ได้ในระบบการศึกษาภาคเอกชนในปัจจุบัน

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ต่อสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และขนาดของโรงเรียน พบว่า

2.1 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าผู้บริหารเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการปฏิบัติมากกว่าเพศชาย โดยเฉพาะด้านนโยบายและการวางแผนการศึกษา การบริหารด้านวิชาการ และการบริหารกิจการนักเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมไทยมักมองว่าเพศชายมีความสามารถและความคล่องตัวในการทำงานสูงกว่า ดังนั้นการบริหารสถานศึกษาเพศหญิงจึงต้องปฏิบัติงานมากเพื่อให้เกิดการยอมรับและประสิทธิภาพมากกว่าเพศชาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พัทธม เทียนศรี (2547, หน้า 78-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติ

บุคคล เขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ที่พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจำแนกตามเพศของกลุ่มตัวอย่าง ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านการประกันคุณภาพและคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยผู้บริหารที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า 35 ปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนเอกชนมีภาวะการแข่งขันค่อนข้างสูงในเรื่องของคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการยอมรับของสังคม จึงต้องอาศัยผู้ที่มีความสามารถในการควบคุมความสมดุลของอารมณ์สติปัญญา มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทักษะด้านการพูด การตัดสินใจ ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวนี้จำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีอายุมากกว่า เพื่อให้เกิดความเชื่อถือและความไว้วางใจ ผู้บริหารที่มีอายุมากกว่าจึงมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้บริหารที่มีอายุน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พัทธมน เทียนศรี (2547, หน้า 78-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ในฐานะนิติบุคคล เขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ที่พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานจำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่าง ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการประกันคุณภาพ ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการบริหารโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องใช้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการโรงเรียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านการประกันคุณภาพรวมทั้งต้องการผู้ที่มีทักษะทางสังคม ในการบริหารงานบุคคล ดังนั้น ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารโรงเรียนเอกชน สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ระดับการปฏิบัติมากกว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งไม่สอดคล้องกับ พัทธม เทียนศรี (2547, หน้า 78-80) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในฐานะนิติบุคคล เขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ที่พบว่า สมรรถนะการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ที่มีประสบการณ์ต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกมาตรฐาน โดยผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับ ชุนวัจ ญวงส์ศรี (2550, หน้า 110-112) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตสุรินทร์เขต 2 ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีสมรรถนะแตกต่างกับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี และผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มาก จะเป็นผู้สั่งสมความรู้ ความสามารถในการบริหารสถานศึกษา รวมทั้งมีความเข้าใจในบริบทของการบริหาร โรงเรียนได้มากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย ทำให้ผู้บริหารที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนระดับการปฏิบัติมากกว่าผู้บริหารที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี

2.5 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดโรงเรียน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยโรงเรียนขนาดเล็กมีความคิดเห็นของผู้บริหารต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลาง ส่วนผู้อื่นมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะในการบริหาร โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนบุคลากรมีผลต่อการจัดระบบการบริหารงานภายใน โดยเฉพาะเรื่องนโยบายและการวางแผนการศึกษา การบริหารด้านวิชาการ การบริหารงานบุคคล การประกันคุณภาพการศึกษา และ คุณธรรม จริยธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งไม่สอดคล้องกับ ยุพิน สุขมา (2550, หน้า 83-85) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในเขตพื้นที่การศึกษาตากเขต 2 ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาตากเขต 2 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา พบว่าไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนควรให้ความสำคัญและมุ่งเน้นส่งเสริมการพัฒนา รวมทั้งการสร้างขวัญกำลังใจแก่บุคลากร โดยเฉพาะการให้คำปรึกษาและการแก้ไขปัญหาการทำงานให้แก่ครูและบุคลากรในสถานศึกษา เนื่องจากวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพที่ต้องทำงานหนักและใกล้ชิดกับนักเรียน รวมถึงผู้ปกครองที่ต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันทั้งด้านปัญหาการเรียน และปัญหาครอบครัว ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาและประสิทธิภาพในการทำงานของครู

1.2 ผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนควรส่งเสริมการเจริญเติบโตและก้าวหน้าให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมให้มีความรู้ความสามารถ ด้วยการสนับสนุนให้ศึกษาต่อเนื่อง ได้หลายแนวทาง เช่น การเสริมทักษะการสอน การเรียนรู้วิธีสอนใหม่ๆ และการเสริมความรู้ด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาสมรรถนะผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนในมิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะ ได้แก่ ความคาดหวังในการบริหาร โรงเรียน เป้าหมายการบริหารงาน เป็นต้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหาร

2.2 ควรมีการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน ที่ประสบความสำเร็จในการบริหาร เป็นรายกรณี เพื่อนำผลการศึกษามาเผยแพร่และประยุกต์ใช้เป็นกรณีตัวอย่าง